

Een gesprek met Gerry Boschloo-Kroeze en Roelof Boschloo.

Na het gesprek met tante Geertje Koning had ik me voorgenomen om weer een generatie jonger te benaderen. Het leek me leuk om een Almens stel, vijftigers, dat beide geboren en getogen Almenaar is, daarvoor uit te nodigen. Het leek me heel eenvoudig om die te vinden, bij wijze van spreken bel je ergens aan en je treft zo'n stel dat aan die voorwaarde voldoet. Immers als we het over "**de Almenaar**" hebben dan bedoelen we die toch. Wie is anders "**de Almenaar**" hier in Almen. Mijn idee bleek een grote misvatting. Voor zover ik kon nagaan zijn de Almenaren uit die tijd allemaal "gemengde" huwelijken aangegaan. Ik heb me nooit gerealiseerd dat er zoveel "import" was, wel zijn er natuurlijk Almenaren ook in die tijd met elkaar getrouwd maar die wonen hier niet meer. Na een paar dagen speuren trof ik het dan toch. Roelof en Gerry Boschloo zijn beide hier geboren en getogen. Met hen had ik een gesprek dat wil zeggen met twee tegelijk praten gaat wat moeizaam als je tenminste het één en ander wilt opschrijven. We hebben het dus zo gedaan dat ik aanvankelijk met Gerry het gesprek had en Roelof daarnaast gegevens aanvulde.

Gerry werd geboren aan de Dorpsstraat nr.11 op het huis waar nu de familie Ten Have woont. Ze is de jongste uit een gezin van 6 kinderen, de jongste twee waren nakomertjes. Roelof werd geboren in 1938 op de boerderij aan de Wehmerweg waar Roelof en Gerry nu wonen. Roelof is de oudste, hij kreeg nog 4 jongere zusjes. Hij kan zich herinneren dat de kinderen in de grote keuken werden geboren: dokter Fischer liep slecht, naar hij weet heeft hij indertijd een mankement overgehouden uit zijn ontgroeningstijd. Omdat hij moeite had met traplopen werd het bed beneden neergezet. Opoe Wiegman kwam dan bakeren, maar Roelof weet ook nog dat hij als kind speciaal werd gefeliciteerd door opa Wiegman met het behoud van de boerderij!

Gerry is opgegroeid in Almen en woonde hier tot haar 18^e. Haar ouders waren toen aan een bejaardenwoning toe en die was er nog niet in Almen. Daarom verhuisden zij naar Gorssel. Gerry werkte in die tijd al in Doetinchem dus voor haar maakte dat niet zoveel uit.

Ze ging met 6 jaar naar de lagere school en kwam bij juffrouw Ter Maat. In de tweede en derde klas zat ze bij juffrouw Veenhouwer. Ze vond haar een leuke juf die prachtig kon vertellen. In de 4e klas kwam ze bij meester Reuevecamp. Ze herinnert zich nog dat deze meester eens een poging deed om familiebanden uit te leggen: vader, moeder, opa, oma, neef, nicht, oom en tante..... De Almense kinderen begrepen er niets van. Zij noemden iedereen in de buurt oom en tante. Roelof weet nog dat hij een oude buurvrouw Aaltjemeuje noemde en haar man Antonieoom. Gerry leerde van haar moeder dat de vrouwen van de dominee en de dokter "mevrouw" werden genoemd, de vrouw van de hoofdmeester "juffrouw" en de boerenvrouwen "vrouw". In de 6^e klas kwam Gerry bij meester Van 't Sant in de klas. Zij herinnert zich dat hij goed zangles gaf. Kan ik me ook wel iets bij voorstellen want ik herinner me zijn mooie stem. Ze leerden van hem o.a. de Vaderlandse Liederen. Meester Reuevecamp kon niet zingen, daarom ruilden zij van klas wanneer zijn klas zangles had. In die tijd dat meester Van 't Sant dan klas 4 en 5 zangles gaf, kreeg klas 6 van meester Reuevecamp aardrijkskunde. Meester Van 't Sant schreef in de Poesiealbums van de meisjes een gedicht dat zo begon weet Gerry nog:

*heb wel een hekel aan het kwaad
maar niet aan degeen die het kwade doet
als gij de kwaadbedrijver haat.....(weet u het vervolg nog?)*

Ze deden toen ook al leuke dingen. Goede herinneringen bewaren Roelof en Gerry aan de jaarlijkse uitstapjes naar de Buitensociëteit in Zutphen waar ze naar toe gingen om een toneeluitvoering of ook wel een balletuitvoering bij te wonen. Later, in de tijd van meester

Dijksman werden deze uitstapjes vervangen door de jaarlijks toneeluitvoering opgevoerd door leerlingen in "Ons Huis".

Handwerkles kreeg ze eerst van juffrouw Ter Maat. Breiles en haken. Haar eerste trots was een zelfgebreide inktlap: 3 lapjes op elkaar met in het midden een knoop erop genaaid. Juffrouw Ter Maat hield van traditie, zo heeft een hele generatie Almense meisjes dezelfde breisels en haaksles voortgebracht: een babyjurkje, jasje, mutsje en sokjes. In de 6^e klas kwam juffrouw Brekveld. Zij was net als nu de handenarbeid juf, verbonden aan de Gorsselse scholen. De jongens kregen in die tijd handenarbeid van de meester die op dat moment beschikbaar was. Ze maakten bv. doosjes, brievenstandaards van karton beplakt met behangpapier.

Meester Wensink, "Flipje" bijgenaamd, gaf gymnastiek en sport. Toen werden de lessen niet in een sportzaal gehouden, maar in de lange gang en met goed weer buiten, kastie en slagbal. 's Zomers werd er gezwommen en 's winters geschaatst tijdens de gymles. Gerry herinnert zich schaatswedstrijden van school op het Twentekanaal bij de zwaai.

Roelof ging voor het eerst in 1945 naar school. Dat was tenminste de bedoeling, maar omdat de school gasten had (Duitsers en daarna de Canadezen en Engelsen) moesten ze thuisblijven. Juffrouw Ter Maat gaf daarom aan huis les: met een groepje kinderen uit de buurt kregen ze bij hem thuis in de grote keuken een dag in de week les. Zo zal juffrouw Ter Maat ook op andere plekken rond het dorp les hebben gegeven. Van haar herinnert hij zich nog dat ze wel een hele vreemde manier van straffen erop nahield. Was je als jongetje ondeugend geweest dan moest je naast een meisje gaan zitten!! De historie vermeldt niet wat dat meisje daarvan vond. Roelof ging op klompen lopend naar school. Een fiets had hij wel, maar lopen was gezond. Schoolmelk kwam in die tijd. Roelof weet nog dat ze een melkbus melk van de fabriek moesten halen en die werd op school uitgeschonken, hoe precies dat weet hij niet meer. In de 2^e en 3^e klas had hij les van juffrouw Rotteveel. Hij had de grootste moeite met haar en zij waarschijnlijk met hem. Roelof was linkshandig en in die tijd moest je kostte wat kost rechts schrijven en dat was dus net iets wat hij niet kon. Hij bewaart mede daarom dus niet zulke beste herinneringen aan zijn schooltijd.

In de 4^e klas had Roelof les van meester Bruil, met hem kon hij het heel goed vinden, samen lekker voetballen tussen de middag. Maar meester Bruil ging weg en meester Ensing kwam. Wat een ramp voor hem. De vader van meester Ensing zat ook in het onderwijs en in een weekend nam meester schriftjes mee naar z'n vader om te laten zien hoe mooi dat een paar meisjes konden schrijven. 's Maandags terug op school gooide hij zo'n schriftje bij Roelof op de bank die dat gebaar niet zo waardeerde uiteraard.

Godsdienstonderwijs werd jarenlang verzorgd door mevrouw Pasma. Deze les was niet verplicht, er waren kinderen die dat niet hoefden te volgen van hun ouders, die gingen dan zolang bij een andere meester of juf in de klas.

Vakantiekolonie. Roelof en ik herinneren ons dat vroeger kinderen naar een vakantiekolonie aan zee moesten. Het waren heel dunne kindertjes die dan 6 weken moesten aansterken. Heel wat van die kindertjes hebben nu het tegenovergestelde probleem, maar 6 weken afslanken in de duinen is er helaas niet bij.

Kattekwaad werd ook vroeger al uitgehaald. De kreet "o, die jeugd van tegenwoordig" dateert van vroeger, echt waar. Zo sneuvelden nogal eens wat ruiten van de kerk aan de schoolpleinkant. Veldwachter Sukkel (zijn echte naam) kwam dan op school om uit te zoeken wie de daders waren.

Roelof herinnert zich dat kinderen wel bij Ome Jan Nijendijk in de bakkerij de bakblikken van bolussen en zo leeg mochten krabben en opsmikkelen, hij was graag van de partij. Wat rook het trouwens altijd lekker in het dorp toen eerst Nijendijk en later Anton Heijink en natuurlijk Klaas van Proosdij nog bakten! En wat was er een drukte o.a. van komende en gaande melkboeren met paard en wagen en later tractor, toen de melkfabriek nog functioneerde. En weet u ook nog dat de Coöperatie aan de Scheggertdijk in bedrijf was.

Na schooltijd was er thuis genoeg te doen. Roelof had een kleine diergaarde die hij verzorgde, thuis meehelpen moest niet maar je deed het wel. In de zomervakantie bv. bij het rogge maaien de garven opzetten, in die tijd werd de rogge al machinaal gemaaid met een graanmaaier. Wanneer het graan werd binnengehaald moest hij helpen met "garven schieten" (dit was het aangooien van de garven). Maar ook in de vakantie ging hij wel uit logeren, net als Gerry. Gerry is met haar ouders zelfs op vakantie geweest. Epe was de bestemming.

Op schoolreis zijn ze ook geweest. De Westerbouwing en de Bedriegertjes waren in die tijd veelbezochte plekken door schoolreisjes. Ouders gingen dikwijls mee, maar of dat alle ouders waren of alleen de oudercommissie dat weten ze niet meer.

Sinterklaas werd thuis en op school gevierd. Bij Gerry thuis gaven ze elkaar pakjes, bij Roelof mochten ze de klomp zetten, die stond er ook wel eens een paar dagen voordat Sint tijd had om langs te komen. Ze kregen er dan (éénmaal) een pakje in. Ook kwam Zwarte Piet wel eens strooien. Op school kwam als Sinterklaas de meester uit Harfsen en in Harfsen was meester Van 't Sant Sinterklaas. Jarenlang hebben zij zo deze vacature vervuld.

Zwemles kregen beiden voor zover ze zich kunnen herinneren onder schooltijd. Gerry heeft ook diploma A en B gehaald.

Na de lagere school ging Gerry naar het Baudartius Lyceum in Zutphen. In die tijd was al wel heel gewoon dat je naar de landbouwschool, de huishoudschool, MULO of Lyceum ging. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat de jongens wel meer werden gestimuleerd om door te leren want een meisje ging toch trouwen. Ook was het voor kinderen uit boerengezinnen minder vanzelfsprekend dat ze naar de MULO of Lyceum gingen dan bv. kinderen van dokter of dominee. Gerry heeft 4 jaar M.M.S. doorlopen en heeft daarna 1 jaar vormingsklas gedaan aan de huishoudschool in Zutphen. Eigenlijk gruwte ze er nog van: die vormingsklas, het was de eliteklas van de huishoudschool. Daar had men bedacht dat werkstukken maken wel heel zinvol was. Ze moest zoveel knippen en plakken en andere opdrachtjes maken dat ze haar baantje bij een boer op zaterdag daarvoor moest opzeggen.

Na dit jaar is ze gaan werken op De Ehze. Hier was toen de Stichting "Bartimeïis" gehuisvest. Bartimeïis verzorgde kinderen die blind of slechtziend waren en ook een verstandelijke handicap hadden. Gerry werkte hier een jaar in de huishouding. Ze heeft dan ook het gebouw diverse keren van boven naar beneden schoongemaakt. Na dat jaar vestigde Bartimeïis ook een afdeling bij Doetinchem waar de kinderen met de zwaarste handicap zouden worden verzorgd, de "Springplank" heette het. Hier werd Gerry leidster en volgde de cursus Kinderbescherming A.

Na Bartimeïis heeft ze een jaar op een kinderdagverblijf gewerkt. De kinderen die hier verzorgd werden, waren veelal kinderen van ongehuwde moeders die overdag dus ergens werkten. Daarna wilde ze ook wel eens met een andere generatie werken en is ze een half jaar bejaardenverzorgster geweest. Haar huwelijk maakte een einde aan deze loopbaan, toen was het eigenlijk heel gewoon dat je stopte met werken wanneer je trouwde. Er waren banen waarbij je automatisch ontslag kreeg bij je huwelijk.

Roelof ging na de lagere school naar de landbouwschool in Vorden en daarna in Zutphen. Vervolgens mocht hij het Vaderland anderhalf jaar dienen als Jan Soldaat om zo te ontdekken hoe de wereld er buiten Almen uitzag tot zelfs oefeningen in Duitsland toe. Maar op de boerderij "t Hulshof" lag zijn toekomst en na 10 jaar zijn vader geholpen te hebben, kon hij daar in 1968 zelfstandig gaan boeren.

Kerst. Bij Gerry thuis hadden ze een kerstboompje, bij Roelof niet. Bij beiden versierde moeder de kamer bv. door dennentakken achter de schilderijen te steken. En natuurlijk gingen ze naar het kerstfeest van de zondagschool in de kerk. Het verhaal was altijd heel spannend en ook het boek dat je kreeg met wat lekkers was een hoogtepunt in het jaar, daar keek je naar uit. Bij Gerry thuis zongen ze samen heel veel rond het orgel.

Met Pasen hebben beiden eieren gezocht in de tuin en onbeperkt eieren gegeten. Bij Roelof thuis deden ze "eieren tikken", wie het sterkste ei had.

Hoe werden de verjaardagen gevierd. Op school mocht je op een stoel staan voor de klas en werd er gezongen. Je mocht dan trakteren op snoep. Na schooltijd kwamen kinderen spelen en een geliefd spelletje bij de meisjes was pijlverstoppertje. Ik herinner me dat ook nog van vroeger en kijk op als ik hoor dat de Almense meisjes net zo ruzie konden maken onderweg en niet eerlijk spelen als wij dat vroeger deden. Heerlijke tijd, vind ik ook. De jongens, vertelt Roelof, hielden het meer bij tikkertje en voetballen.

Eten. 's Morgens begon de familie gezamenlijk met brood tijdens het ontbijt. Tussen de middag warm eten dat bestond uit aardappels met jus, vlees en groente of stampot. Pasta of rijst wat onze kinderen dikwijls klaarmaken werd eigenlijk niet gegeten. Een toetje was er altijd. Bij Roelof thuis werd aan huisslacht gedaan. Er was daarna weer van alles: bloedbrood, balkenbrij, kaantjes, hoofdkaas, tong, lekker! Met de varkensblaas konden ze lekker voetballen, vertelde Roelof. Die varkensblaas werd eerst gedroogd en dan opgeblazen net als een ballon, dichtgebonden en dan had je mooi speelgoed.

Bij Gerry en Roelof thuis hadden ze zoals overal in het dorp een groentetuin waar royaal in verbouwd werd. Wecken in die tijd was dus een heel normale bezigheid.

Verenigingsleven. Gerry bewaart heel dierbare herinneringen aan het Zendingsclubje. Dit moet ik even uitleggen. In Almen was zoals in meer plaatsen een Zendingsskrans. Het bestond uit een groepje dames dat handwerkte, de artikelen verkocht en de opbrengst overmaakte naar de Zending. Mieke Pelgrum (later getrouwd met Ruiterkamp) kreeg het idee om met de meisjes van school ook voor de Zending te gaan werken. Mevrouw Pasma ontfermde zich over het groepje waar meisjes van verschillende jaargangen aan meededen. Eenmaal in de 14 dagen kwamen ze op woensdagmiddag samen bij één van hen aan huis en de andere week bij mevrouw Pasma. De meisjes zaten dan bloedserieus te breien terwijl mevrouw Pasma of de moeder die aan de beurt was, een verhaal voorlas. Aan het eind van het jaar kwamen de moeders kijken en was er een gezellige middag bij mevrouw Pasma achter in het bos. De werkjes werden verloot en de opbrengst ging naar het Zendingshuis in Oegstgeest. Het clubje heeft een aantal jaren bestaan. Gerry herinnert het zich als een heel gezellig meidenclubje.

Tijdens de middelbare school was Gerry bij meisjesclub "NA-NA". De tussenclub was gemengd, daarna stroomde ze door naar de vereniging voor de ouderen. Jaarlijks werden uitvoeringen gegeven, ze zongen veel uit "Joh. de Heer". De samenkomsten waren heel vormend voor de jeugd van toen. Zo moesten ze net als in de tijd van tante Geertje inleidingen houden waaruit hele discussies voortkwamen. Bij die vereniging voor ouderen zaten een aantal verstokte vrijgezellen want dat was je wel als je 24 was in die tijd in de ogen van een 17-jarige. Ze bleven komen omdat ze het gezellig vonden.

Men ging uit Almen ook naar dansles. Gerry was daarvoor in de ogen van haar ouders nog te jong toen haar vriendinnen daar naar toe gingen. Dansen leerde ze een beetje op de instuifavonden op zondagavond in "Ons Huis". In de bovenzaal werd gedanst en gevolksdanst. Ook de verstokte vrijgezellen waren er tot ze een vrouw hadden gevonden. Roelof en Gerry hebben elkaar op deze avonden leren kennen. De avonden werden afgesloten door een jeugdouderling, er was wel eens discussie of dat onderwerp nou zo paste bij de uitgaansavond. De instuifavonden werden georganiseerd door de "C.J.V." Roelof en Gerry waren ook een tijdje lid van "Jong Gelre". Toneel werd er gespeeld op de uitvoeringen van de jeugdclubs en later Jong Gelre. Dit waren meestal humoristische kluchten. Er was geen toneelvereniging in Almen maar wel veel toneeltalent. Er werden gewoon door een paar volwassenen mensen bij elkaar gevraagd en werd er een stuk ingestudeerd. Prachtige stukken werden opgevoerd, drama's met een lach en een traan. Wie herinnert zich "'s Konings Herberg" en "de Vierde Wijze". Roelof mocht als negenjarig jongetje al meedoen in "'s Konings Herberg" (een klein rolletje) omdat vader Boschloo daarin meespeelde. Later heeft hij zich in veel stukken kunnen uitleven als bv. "Schipper Kalkoen"

en "Napoleon". Dat laatste stuk is naar ik me herinner opgevoerd tijdens een Almens feest. Ik weet nog dat de hele tent dubbel lag om Roelof die Napoleon speelde. Gezichten die ik nog voor me zie zijn die van Jan Brummelman, Harmke van de Straat en Claske Harmsen. Nu weet ik zeker dat ik velen vergeet maar één vergeet ik niet en dat is Henk Lebbink, hij was vaste regisseur in Almen.

Terwijl we zitten foto's te kijken van het toneel, stuiten we ook op een foto van het Almens kinderkoor "Het Zonnestraaltje". Duidelijk is te zien dat de kinderen van toen nog geen agenda nodig hadden om al hun afspraken bij de diverse verenigingen vast te leggen. Ik tel zo 35 lachende bekkies van lagere schoolleeftijd (die zongen o.l.v. Gerrit Lammers) en meer dan 15 pubers die lid waren van het jeugdkoor. Dika Zoetenhorst hielp 's middags bij het kinderkoor. Behalve dat de Zonnestraaltjes 1x per week zongen, voerden ze ook musicals op als "Repelsteeltje" en "Prinses Rozelijn" compleet met gehuurde kleren verkleed. Dit koor heeft wel 5 jaar bestaan.

Uitgaan in het weekend zoals de jeugd van nu dat doet, hebben ze nooit gedaan. Ze gingen wel eens naar toneeluitvoeringen bij verenigingen in de omgeving om eens te kijken hoe een toneelstuk dat ze hier hadden opgevoerd daar werd gebracht.

Roelof voetbalde net als Oom Gert Groenouwe aan de Asselerweg en verkleedde zich in het schuurtje van familie De Koning, destijds de familie Onstein. In mijn fantasie is 't het huisje van Piggelmee, zeker toen die kleine Onsteintjes er nog woonden.

De moord op president Kennedy kan Gerry zich goed herinneren. Zoals nu blijkt weet iedere volwassene uit die tijd nog wat hij of zij op dat moment deed. Gerry zat met de leidsters van "De Springplank" voor de t.v. toen het afschuwelijk nieuws in de wereld kwam.

Het huwelijk van Koningin Beatrix kan ze zich ook goed herinneren. Zoals vele Nederlanders volgde ze de dag voor de buis en was even verbaasd als ontzet toen de rookbommen onder de paardenhoeven explodeerden.

Roelof en Gerry trouwden in 1967. Evenals bij haar voorgangers wil ik graag weten hoe die dag is gevierd.

Met de taxi van Van de Straat zijn ze naar het gemeentehuis in Gorssel gegaan. Daarna zijn ze in de Almense kerk getrouwd door dominee Van Leeuwen. Na de kerkdienst was er een receptie bij "de Hoofdige Boer". Tussen de receptie en het avondprogramma was er voor de familie gelegenheid om hun verbouwde boerderij te gaan bekijken. 's Avonds hadden ze een diner dat rijkelijk werd aangekleed met stukjes, heel gezellig.

Naar we nu na kunnen gaan werd het ruim 40 jaar geleden gewoon dat de ouders apart gingen wonen. Dikwijls werd er wat verbouwd en bewoonden de ouders en de jongelui ieder een gedeelte van de boerderij. Nog later werd er ook wel een bungalow bij gebouwd voor de ouders of voor de jongelui. Roelof z'n ouders waren gewoon bij Opa en Opoe in getrokken. Daar waren ook de knecht en de dienstbode en in oorlogstijd de onderduikers en de evacués. Opa Boschloo was in de oorlog gestorven, maar opoe leefde nog tot 1964. Zij was zeer betrokken bij het wel en wee van mens en vee op "'t Hulshof". Zo vond opoe ook op een gegeven moment dat het voor Roelof tijd werd om een vrouw te zoeken. Toen dat niet zo snel lukte naar haar idee had ze ook nog namen van mogelijke kandidates. Opoe had wel smaak vond Roelof. Hij ging toch liever z'n eigen weg maar toen hij met Gerry thuis kwam was dat maar niks, vond opoe. Ze was immers geen boerendochter. Maar na een half jaar al vroeg ze wanneer ze gingen trouwen, 't is dus goed gekomen. Zijn ouders stonden er achter dat het huis verbouwd werd voor het jonge stel (zijn 4 zusjes waren ook nog thuis) en zo kwamen zij dus in hun eigen gedeelte te wonen. Gerry heeft wel meegewerkt op het bedrijf maar was niet zo'n liefhebster als sommige vrouwen die 's morgens al eerder dan hun man in de stal zijn. De boekhouding was altijd haar afdeling. Daarnaast deed ze veel vrijwilligerswerk.

Prenatale zorg in die tijd bestond uit controles bij de huisarts. Dokter Van de Wetering was haar huisarts. Hij vond kinderen op de wereld helpen leuk werk en zat tijdens de bevalling de halve nacht naast haar. Een echte kraamzuster heeft Gerry nooit gehad want Roefof's zusje deed dat in de familie. Marietje kwam ervoor over het buitenland of nam er vrij voor! De kinderen zijn opgegroeid met fluortabletjes en tandpasta met fluor. De gebitten van de jongere generatie zijn dan ook aanmerkelijk beter dan de onze.

Burenhulp wordt nog wel geboden bij rouw en trouw. Voor zover er tenminste nog "buurt" is. Zijn er bij begrafenissen te weinig burenen om te dragen dan zorgt de begrafenisvereniging voor aanvulling. De dames helpen bij het koffieschenken in "Ons Huis" en een van de ouderen zit altijd nog bij het boek. Ook klokluiden doet de buurt na het overlijden om halftwaalf 's morgens. Wanneer de overledene het dorp verlaat wordt er ook geluid. Bij "trouw" wordt er versierd door de buurt, de mannen zorgen voor het groen en de vrouwen voor de roosjes. Een boog aan huis en bij de zaal en een versierde stoel horen er toch wel bij.

Bij het werk op de boerderij wordt eigenlijk geen burenhulp meer verricht, gewoon omdat dat niet kan als een boer alleen op het bedrijf loopt. Is de nood aan de man dan helpt men elkaar natuurlijk, maar zoals vroeger bij het dorsen en zo toch niet meer. De bedrijfsverzorging heeft die taak overgenomen. Ook is het aantal burenen dat een boerderij heeft, drastisch afgenomen. Van Roelof wil ik nog even horen wanneer de eerst tractor hier kwam. Dat was na de oorlog. Zoals veel gebeurde werd er met behulp van de Marshallhulp geïnvesteerd en kwam zodoende hier hun eerste tractor.

De ligboxenstal werd in 1970 gebouwd, het was één van de eerste stallen hier in Almen. Roelof is met veel plezier boer maar sommige regelgevingen van de laatste jaren prikkelen hem om de desbetreffende instanties te laten weten dat hij grote bezwaren heeft. Zo is hij lid van de actiegroep gewetensbezwaren, deze groep verzet zich tegen het merken van de koeien met die grote gele flappen.

Het verenigingsleven nu: Gerry is lid van de Plattelandsvrouwen, de zang en de cantorij. Vlak na haar trouwen is ze lid geworden. Ze constateert dat deze verenigingen de neiging hebben te vergrijzen. De jongere generatie wordt niet meer zo makkelijk lid van een vereniging. Ze heeft het gevoel dat men zich minder wil binden en er minder behoefte aan heeft. Ze is tevens lid van kerkenraad, een functie die veel tijd vergt.

Dan komt ook even ons huidige winkelbestand aan de orde. We vinden het alledrie heel jammer dat we niet meer in Almen kunnen winkelen. De boodschappen komen er op de één of andere manier wel maar de korte ontmoetingen zijn weg, het is veel stiller. Dat een winkel niet rendabel is, ligt voor een deel ook aan de Almenaren zelf. Onze hoop is gevestigd op Pladdet. Heel blij zijn we met de nieuwe bestemmingen voor de panden van Heijink en Klein Lebbink.

Al hoewel maar weinig boerenbedrijven worden voortgezet kan dat in deze tijd ook wel door een dochter gebeuren en ligt het niet meer zo voor de hand om tegen de enige zoon te zeggen zoals Opa Wiegman tegen Roelof zei: "gefeliciteerd met het behoud van de boerderij!" Hoe het op "'t Hulshof" verder zal gaan is nog onzeker. Zelf kunnen ze bij goede gezondheid nog een aantal jaren voortgaan en oprecht hopen we alledrie dat zowel mannen als vrouwen in Nederland en ook in Almen de mogelijkheid houden boer en boerin te zijn. Zij houden immers met hun bedrijf en vee ook het platteland leefbaar en levendig.

Hiermee sluit ik hun verhaal graag af en bedank hen mede uit naam van u als lezer voor hun fijne medewerking aan het tot stand komen van deze Millennium-Almenak.